

[Krag.]

Maade, jeg her har sagt, og under de Vilkaar, som jeg her har nævnt.

Enkeltheder i øvrigt skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa, men anbefaler Forslaget til fortsat Forhandling i et Udvalg, enten Kriseudvalget eller det særlige Udvalg, som har med Arbejdsløshedsspørgsmaalet at gøre. Jeg skal blot sluttelig, i Anledning af den ærede socialdemokratiske Ordførers Bebrejdelser overfor Landstinget og Beskyldninger for, at dette Ting ikke paa alvorlig Maade har behandlet Arbejdsløshedslovgivningen, sige, at saa længe dette Spørgsmaal indgaar i hele Kredsen af Spørgsmaal, som Krisen har rejst, og saa længe dette ligger til Behandling i et Udvalg, hvoraf endogsaa den ærede socialdemokratiske Ordfører er Medlem, maa det være naturligt at afvente Resultatet af disse Forhandlinger, inden man i Landstinget skrider til Afgørelse af Spørgsmaalet.... (Afbrydelse af *Einer Jensen*)...., saaledes har man set paa mere end eet af de Spørgsmaal, der har foreligget her. „Og saa lade arbejdsløse“, hørte jeg det ærede Medlem sige, og jeg gaa'r ud fra, at Fortsættelsen var: „sulte i den Tid“. Ja, saa kunde jo Regeringen dog have vist en vis Forstaaelse overfor Oppositionens Krav paa dette Omraade, saa kunde et Resultat særdeles vel være naaet her i Folketinget.

Men naar man nu i en Krisesituation som den nuværende ikke blot stiller Krav om en midlertidig Udvidelse af Arbejdsløshedslovgivningen og Understøttelsesordningen, men ogsaa kræver den permanente Arbejdsløshedslov saaledes ændret, at den nu i al Fremtid vil foranledige en forholdsmæssig væsentlig Forøgelse af de Udgifter, som den nuværende Lovgivning hidtil har medført, saa skyder man saa langt over Maalet, at man har fuld Vished for ingen Sinde at ramme, ingen Sinde at faa den Afslutning, som er Vilkaaret for, at de mange, der staar uden Hjælp, kan blive hjulpet i disse vanskelige Tider. Det har man selv haft i sin Magt, men man har valgt at gaa ad andre Veje, og derfor kan man ikke overfor andre rette de Bebrejdelser, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nys har gjort.

Christmas Møller: Den høje Rigsdag har jo gennem Aarene og ogsaa i indeværende Rigsdagssamling drøftet Arbejdsløshedsspørgsmaalet, saavel den ordinære, den almindelige Arbejdsløshedslov som ekstraordinære Foranstaltninger, og det er jo det høje Ting bekendt, at der ved Loven af 19. Oktober, saaledes som den blev ved-

taget i Folketinget og Landstinget den 17. og 19. Oktober, blev givet en forstandig Hjælp til arbejdsløse; det er ligeledes bekendt, at denne Lov er udløbet, og at Regeringen derefter har stillet Forslag om andre Foranstaltningers Iværksættelse. Forhandlingerne herom blev jo ved Rigsdagssamlingens foreløbige Afslutning bragt til en foreløbig Afslutning og genoptages nu gennem de Forslag, som den højtærede Socialminister har stillet, Lovforslaget om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse og Forslaget til Lov om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

Man har vel Lov til at sige det paa den Maade, selv om der naturligvis skal lidt Hjernearbejde til for at finde ud af, at det er den nye Arbejdsløshedslov, som Socialministeren har tænkt paa skal træde i Kraft, før disse Love ogsaa kan virke... (*Socialministeren* [Steincke]: Samtidig!), ja, eller samtidig dermed, byggende derpaa, naturligvis, selv om der skal lidt Hjernearbejde, siger jeg, til dette, saa kan man altsaa sige det paa den Maade, at ogsaa en Revision af den almindelige Arbejdsløshedslov, i hvert Fald for Krisekassernes Vedkommende, indgaar i denne Lovgivning som en for Ministeriet integrerende Del.

Dette skal jeg i og for sig ikke sige noget til og kun, idet jeg henviser til de mange Bemærkninger, der ved forskellige Forslags Fremsættelse, første Behandling og Vedtagelse er fremkommet fra mit Parti, sige, at vi erkender, at den højtærede Socialminister ved Fremlæggelsen af disse Forslag paa betydningsfulde og vigtige Punkter har taget Hensyn til Synspunkter, som mit Parti har fremført, og at Socialministeren, hvad der naturligvis ikke har været lige let for ham, saa vanskelig som Stillingen er, har taget Hensyn til den Kritik, som er fremsat fra Oppositionen.

Jeg vil gerne understrege i Dag, at vi for vort Vedkommende ikke betragter det som en Indrømmelse til Socialdemokratiet og det radikale Venstre og dets Regering at gennemføre Foranstaltninger paa dette Omraade, men det er noget, som vi ogsaa selvstændigt ønsker, vi erkender det som nødvendigt, at man paa hele dette Omraade yder Hjælp. Vi kan maaske ikke i alle Enkeltheder tiltræde de Forslag, som her er fremlagt — navnlig tror jeg, Vanskelighederne kan komme med Hensyn til selve Krisekasseordningen, og hvor meget det offentlige her skal yde —, men vi er, som vi hele Tiden har sagt,